

Ljetno osvježenje u dvorcu Trakošćan

U Trakošćanu je većina vas vjerojatno bila mnogo puta, no, morate se složiti da on svaki puta iznova očarava svojom ljepotom. Ne samo dvorac, već i čitava romantična okolica – zagorski bregi, jezero podno dvorca, šume, proplanci, kapelice... No u tome i jest najveći problem – Trakošćan kao zdanje i ljepota prirode – to je sve što se posjetiteljima nudi

Baš nekako s izlaskom nove edicije Zagorkine "Gričke vještice" poklopilo se moje kratko i slatko putovanje u Trakošćan. Ako ste čitali (a sigurno jeste) uvodni roman u "Gričku vješticu" – "Tajna Krvavog mosta" – onda znate da se dobar dio najnapetijeg dijela romana zbiva upravo u Trakošćanu te u obližnjim maceljskim šumama i to u doba kada je u Trakošćanu živio Janko Drašković... Kako sam Zagorku davno prestala smatrati šund-literaturom (a takvom sam je smatrala sasvim nepravedno i nametnuto), sada punim plućima i bez blesave intelo grižnje savjesti uživam u svim intrigama i peripetijama njenih maestralnih romana... Uživala sam tako i u svim putevima i stazama kojima su njeni junaci kročili u Trakošćanu, plešući u njegovim dvoranama, uzdišući od ljubavne boli u njegovim sobama, šetajući njegovim parkovima i stazama oko jezera...

U Trakošćanu je većina vas vjerojatno bila mnogo puta, no, morate se složiti da on svaki puta iznova očarava svojom ljepotom. Ne samo dvorac, već i čitava romantična okolica – zagorski bregi, jezero podno dvorca, šume, proplanci, kapelice... No u tome i jest najveći problem – Trakošćan kao povijesno zdanje i ljepota prirode, to je sve što se posjetiteljima nudi. Istina, sve skupa je čisto, uredno i daleko bolje konzervirano i restaurirano nego prije, ali nažalost, dodatnih živahnih sadržaja nećete vidjeti. Turistički djelatnici kao da su cijepljeni protiv maštovitosti i ideja. Nema vitezova, viteških igara, oživljene povijesti i djeva koje vrtovima šeću u krinolinama... Ogromna je zamjerka i ta što je usred ljeta dvorac za posjetitelje otvoren do 18 sati. Dakle, kada je sunce još itekako visoko, a posjetiteljima se uopće ne ide kući, vrata se zatvaraju i u Trakošćanu više nemate što tražiti. Također, jezero je mrtvo i pusto, a jedino što možete jest iznajmiti pedalinu. Gastro ponuda pored samoga dvorca ograničena je na sladolede, ćevape i pržene krumpiriće, jer ne dao Bog malo autohtonih specijaliteta.

No da ne budem negativna (jer sam se zapravo krasno provela i totalno uživala), moram konstatirati da je izlet u Trakošćan naprosto idealan za sve vas koji volite kombinirati prirodu, povijest, kulturnu baštinu... Osim toga, od ljetne vrućine

prekrasno je potražiti spas u debelim zidinama dvorca, iza prozora zamagljenih šarenim stakalcima kroz koje se sunčeva svjetlost lomi u blagim i ugodnima nijansama. Čarobno je stajati na njegovim kulama i gledati kako svjetluca površina jezera, a zelenilu šuma i proplanaka nema kraja...

Ugodne vijugave staze posipane bijelim šljunkom vode vas oko dvorca i uz jezero, možete se ohladiti podno debele hladovine raskošnog drveća ili detaljno razgledati zbirku Trakoščana. Vjerujem da će mnoge najviše fascinirati viteška dvorana s cjelovitim viteškim oklopima iz 16. st. te Draškovićevim zastavama iz 18. st., zatim nemala zbirka oružja i zbirka portreta članova obitelji Drašković te njihovih rođaka (Nikola Zrinski) iz 16.-19. st. Posebno šarmantna je soba Julijane Erdödy-Drašković iz druge polovice 19. st. u kojoj je izložen dio njenog slikarskog opusa. Izvanredno su očuvane i dvorska kuhinja u prizemlju, lovačka dvorana u istočnom krilu dvorca te knjižnica u centralnom dijelu. U parku na brežuljku, lijevo od staze koja vodi prema stubama u dvorac, nalazi se mala kapela sv. Ivana ("Januš") iz 1752. s kasnobaroknim namještajem.

Osnovni podaci o Trakoščanu: *dvorac Trakoščan jedan je od najatraktivnijih dvoraca u Hrvatskoj. Nalazi se u Bednji, u Zagorju, 23 km sjeveroistočno od Krapine, 40 km jugozapadno od Varaždina. Najbliža mjesta su Macelj i Strahinčica. S oko 40.000 posjetitelja godišnje jedan je od najposjećenijih hrvatskih dvoraca.*

Dvorac je podignut u 13. stoljeću kao manji burg u sustavu utvrda Zagorske kneževine. U osnovi dvorca prepoznatljive su značajke jednostavnih romaničkih burgova 12.-13. st. Od mnogobrojnih se feudalnih gospodara ističu Celjski grofovi, Jan Vitovec, Korvini, a nakon raspada Zagorske kneževine kao posebno vlastelinstvo uživaju ga Gyulayi, a od 1568. Draškovići. Više je puta proširivan i dograđivan. Znatnije dograđen 1592., kada Draškovići podižu topničke kule s krovštem (ploča s grbom i natpisom Ivana II. Petra Draškovića iz 1592. na zapadnoj kuli). U to se doba dograđuje kat, povisuje središnja kula i oblikuje dvorište s arkadama. Ponovno se dograđuje tijekom 18. st., kada kule dobivaju kruništa, glavna kula dobiva razvedenu lanternu, a oko tvrđave gradi se cinktura obrambenih objekata, zidova i kula. Zapuštenu zamak obnavlja 1850.-1860. podmaršal Juraj Drašković u rezidencijalni dvorac. Obnova je, u duhu romantizma, izvedena u neogotičkome stilu uz istodobnu obnovu čitava okoliša, gdje je uređen park-šuma s rijetkim drvećem, umjetnim jezerom i vrtnim objektima. Novije generacije obitelji Drašković povremeno borave u Trakoščanu sve do 1944. godine kada se iseljavaju u Austriju. Ubrzo zatim dvorac je nacionaliziran.

Od 1953. u dvorcu je stalna muzejska postava, koja osim vjerne rekonstrukcije ambijenata iz razdoblja obnove sadrži vrijedne primjerke baroknoga namještaja i sitnih predmeta.

